सा पुरं च स्वनामाङ्कं विदधे धर्मवृद्धये ॥ २४३ ॥
गोपालवर्मणो जाया नन्दानिन्द्यान्वयोद्भवा ।
शिशुरप्यभवन्नन्दा मठकेशवधारिणी ॥ २४४ ॥
अन्तर्वत्न्याः क्षणे तस्मिन् पत्न्या गोपालवर्मणः ।
जयलक्ष्म्यां बबन्धास्थां श्वश्रूः सन्तानकांक्षिणी ॥ २४५ ॥
तस्यां विपन्नापत्यायां प्रसवान्तेऽतिदुःखिता ।
साभूदन्वयिने राज्यं कस्मैचिद्दातुमुद्यता ॥ २४६ ॥
तस्मिन् काले महीपालविग्रहानुग्रहक्षमं ।
तत्र तत्र पदातीनां कृत्यसंहत्यभूत् कुलं ॥ २४७ ॥
ततः समाश्रितैकाङ्गा स्वयं संवत्सरद्वयं ।
सुगन्धा विदधे राज्यं समन्त्रित्वेन तन्त्रिणां ॥ २४८ ॥
यौग्याय दातुं साम्राज्यं कस्मैचित् सा किलैकदा ।
मन्त्राय मन्त्रिसामन्तात् तन्त्र्यैकाङ्गानलोकयत् ॥ २४९ ॥
अवन्तिवर्मवंशान्ते नप्तारं शूरवर्मणः ।
गर्गायाः स्वकुटुम्बिन्याः संजातं सुखवर्मणा ॥ २५० ॥
अनुव्रतो मे संबन्धिस्नेहादेवं भवेदिति ।
राज्ये निर्जितवर्माख्यं कर्तुं तस्या मनोऽभवत् ॥ २५१ ॥ युग्मं ॥
तया तदुक्तं विषयव्यसनित्वेन जागरात् ।
रात्रौ दिवाशयतया योऽप्यनुत्थानदूषितः ॥ २५२ ॥